

Full diocesà

1 de desembre del 2019

p4 – Visita de les relíquies de santa Bernadeta al bisbat de Solsona

p6 i 7 – XII Jornades interdiocesanes de formació de catequistes

El Papa a l'Extrem Orient

Francesc va realitzar la setmana passada un dels seus viatges més esperats d'enguany, el que el va portar a Tailàndia i al Japó.

A Tailàndia donà suport a la minoria catòlica present al país, unes 400.000 persones que signifiquen un 0,6% de la població, majoritàriament de fe budista. Entre ells hi ha alguns cristians que fugen de l'extremisme islàmic al Paquistàn.

El Pontífex va agrair els esforços que s'estan realitzant per erradicar el turisme sexual i la prostitució infantil, es va reunir amb el patriarca budista i va visitar un gran hospital catòlic. Francesc va celebrar algunes eucaristies, una dedicada als joves, i va demanar d'impulsar el diàleg interreligiós.

La segona etapa fou el Japó, un viatge molt especial per a Francesc, ja que havia tingut el somni de ser missioner en aquest país; un projecte que no es pogué realitzar pels problemes de salut del jove Jorge Maria Bergoglio.

El Japó és un país peculiar en l'aspecte religiós, amb el sintoisme i el budisme com a fe majoritàries, i amb una minoria catòlica estancada. La història de l'Església al Japó inclou períodes martirials.

Un moment especial de la visita papal fou Nagasaki, una de les destinacions de les bombes atòmiques de 1945. Allà Francesc va celebrar el diumenge la missa de Crist Rei, condemnà la guerra i recordà el màrtir japonès.

«Ell posarà pau entre les nacions i apaivagarà tots els pobles»

Diumenge I d'Advent / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

Paraules revelades a Isaïes, fill d'Amós, sobre Judà i Jerusalem. Als darrers temps s'alçarà ferma la muntanya del temple del Senyor al cim de les muntanyes i per damunt dels turons. Totes les nacions hi afluiran, hi aniran tots els pobles dient: «Veni, pugem a la muntanya del Senyor, al temple del Déu de Jacob, que ens ensenyi els seus camins i seguim les seves rutes; perquè de Sió en surt l'ensenyament, de Jerusalem, l'oracle del Senyor.» Ell posarà pau entre les nacions i apaivagarà tots els pobles, forjaran relles de les seves espases i falçs de les seves llances. Cap nació no empunyarà l'espasa contra una altra, ni s'entrenaran mai més a fer la guerra. Casa de Jacob, veniu, caminem a la llum del Senyor.

(2,1-5)

Salm responsorial

Quina alegria quan em van dir: «Anem a la casa del Senyor.» (Salm 121)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, siguem conscients dels moments que vivim. Prou de dormir; ja és hora d'aixecar-nos. Avui tenim la salvació més a prop nostre que quan vam abraçar la fe. S'acaba la nit i el dia s'acosta. Despullem-nos de les obres pròpies de la fosca, revestim-nos l'armadura del combat a plena llum. Comportem-nos dignament com a ple dia. Fora l'abús de menjar i beure, fora els plaers i les impureses, fora les renyines i les enveges. Que el vostre vestit sigui Jesucrist, el Senyor.

(13,11-14a)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, deia Jesús als seus deixebles: «Quan vindrà el Fill de l'home passarà com en temps de Noè. Els dies abans del diluvi tothom continuava menjant i bevent i casant-se, fins que Noè hagué entrat a l'arca. No s'havien adonat de res quan els sorprengué el diluvi i se'ls endugué tots. Igual passarà en l'adveniment del Fill de l'home. Si hi hagués llavors dos homes plegats al camp, potser l'un fóra pres i l'altre deixat; si hi hagués dues dones molent plegades, potser l'una fóra presa i l'altra deixada. Vetlleu, doncs, per-

què no sabeu quin dia vindrà el vostre Senyor. Estigueu-ne segurs: si el cap de casa hagués previst l'hora de la nit que el lladre vindria, no s'hauria adormit ni hauria permès que li entressin a casa. Estigueu a punt també vosaltres, que el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada.»

(24,37-44)

«Despullem-nos de les obres pròpies de la fosca, revestim-nos de l'armadura del combat a plena llum. Comportem-nos dignament com a ple dia. Fora l'abús de menjar i beure...»

«Siguem conscients dels moments que vivim»

Miquel Tresserras Majó, prev.

Vivim en un món sense control i fem veure que en portem el timó. Anem tots d'aquí d'allà, atabalats per una retòrica feta d'exageracions i mentides que promet cada dia una cosa diferent. Vivim en un temps que sembla il·lusions i les crema així que creixen; on molts joves són arraconats en feines mal pagades, si en troben; on hi ha famílies que no arriben a fi de mes; on, en definitiva, el peix gros es menja el petit. I ho trobem tan normal. Acabem mentalment ensopits dient que la vida és així.

Però viure no és sotmetre's a les regles que imposa el mercat.. Viure és estimar, treballar i celebrar que Déu ens ha donat el món, la família, els companys i companyes amb qui fem camí, i que ens ha donat a cada un la capacitat de canviar i fer canviar el nostre entorn.

Per això Pau continua: «Prou dormir, ja és hora d'aixecar-nos», de posar-nos a dialogar uns i altres, de donar idees i de prendre decisions per poder mostrar a tothom, amb fets creïbles i paraules entenedores, que Déu és aquí, al poble, a la ciutat, al món. Es hora d'enfortir les comunitats, d'obrir-les i de fer nostres les pors i les il·lusions tant dels joves i grans amb qui ens relacionem com dels desconeguts i estrangers, que són el mateix Jesús. Pel seu acolliment i creativitat, parròquies, famílies i grups cristians són testimonis convincents de Déu que ens acompanya en aquest temps contradictori, cruel i alhora afamat de tendresa.

La imatge

Compareixen els interrogants propis de l'ésser humà: com serà el futur, què em passarà, me'n sortiré, ...? Els profetes de calamitats l'imaginen amb desgràcies; els profetes del Senyor el miren amb esperança.

Que ressoni la Paraula després del diluvi (Gn 9): Sigueu fecunds, mai més no hi haurà un diluvi; faig aliança amb vosaltres, poso el meu arc en el cel com a signe de l'aliança.

El diluvi (1866). Gustave Doré

Agenda

Lit. hores: Setmana I

2 dilluns

—Sant Silvà

—Santa Bibiana

Is 2,1-5 o bé Is 4,2-6/Salm 121/
Mt 8,5-11

3 dimarts

—Sant Francesc Xavier

Is 11,1-10/Salm 71/Lc 10,21-24

4 dimecres

—Sant Joan Damascè

—Santa Bàrbara

—Santa Ada

Is 25,6-10a/Salm 22/Mt 15, 29-37

5 dijous

—Santa Elisa

Is 26,1-6/Salm 117/Mt 7,21.24-27

6 divendres

—Sant Nicolau de Bari

—Santa Carme Sallés

Is 29,17-24/Salm 26/Mt 9,27-31

7 dissabte

—Sant Ambrós

Is 30,19-21.23-26/Salm 146/
Mt 9,35-10,1.5a.6-8

8 La Immaculada Concepció de la Benaurada Verge Maria

—Santa Ester

Gn 3,9-15.20/Salm 97/Rm 15,4-9/
Lc 1,26-38

Visita de les relíquies de santa Bernadeta al bisbat de Solsona

Informa: MRG / Fotos: Lluís Closa, Montserrat Coll, Josep Castellà

El dia 16 de novembre, a les dotze del migdia, van arribar les relíquies de santa Bernadeta a la Residència de Ntra. Sra. de Queralt de Berga, on els avis que hi resideixen les esperaren a l'entrada per acompanyar-les fins a la capella de la casa; allí varen fer una petita salutació, el rés del rosari i veneració de les relíquies.

A la tarda van ser traslladades fins al convent de les Sagramentaries, on el senyor bisbe de Solsona, Mons. Xavier Novell, les esperà per donar la benvinguda i amb una petita processó foren dutes a l'església, on es pronuncià una salutació, es resà el rosari i se celebrà la missa, oficiada pel rector de Berga, Mn. Marc Majà. A les deu de la nit hi hagué una vetlla de pregària; després les germanes, amb fidels de Berga i dels pobles veïns, vetllaren les relíquies tota la nit.

L'endemà a les nou del matí viatjaren a Solsona, on el rector de la parroquia, Mn. Lluís Tollar, les esperava a la porta de l'església del Cor de Maria. Un cop a dins es va resar una part de rosari i seguidament s'oficià la missa, presidida pel bisbe de Solsona; el matí s'acabà amb la veneració de les relíquies.

A la tarda del diumenge aquestes viatjaren fins a Tàrrega, on foren rebudes pel rector de la parròquia, Mn. Josep M. Vilaseca, el consiliari de l'Hospitalitat de Lurdes, Mn. Joan

Casals, i nombrosos sacerdots dels pobles veïns, al santuari de Fàtima. Allí començaren els actes amb la processó de les torxes pels carrers que envolten el santuari i una vegada dins l'església es resaren el rosari i les vespres. Després de la veneració de les relíquies, els nombrosos fidels que les acompanyaren s'acomiadaren, i molts d'ells es varen fotografiar amb les relíquies per poder tenir constància del fet extraordinari que alguns deien que no tornarien a veure.

«Route to God» per a joves, a Tàrrrega

Delegació de Joventut

Cada mes, la Delegació de Joventut organitza les trobades per a joves «Route to God». En la del mes de novembre, més de trenta joves de diferents parròquies del bisbat es van reunir a la parròquia de Tàrrrega.

La formació va anar a càrrec d'Oriol Sabé, treballador apostòlic de Tàrrrega, entorn de com viure les creus de cada dia des de la perspectiva cristiana. Les xerrades mensuals par- teixen d'una enquesta que es va fer als joves sobre els seus interessos; d'aquesta manera la formació s'adiu a les seves necessitats.

El «Route to God» també pretén potenciar les activitats pròpies de les parròquies. Així, doncs, es va triar el primer dissabte de mes per fer-ho coincidir amb la «Worshipnight» de la parròquia de Tàrrrega. Per tant, els joves van partici- par, a part de l'adoració, fins gairebé mitjanit, en la missa anticipada, en els cants de la qual van col·laborar.

La Delegació de Joventut agraeix a Mn. Josep M. Vilaseca l'acolliment a la parròquia i també l'especial atenció de Mn. Pablo Beltrán per haver-los acompanyat durant la jornada. Notícia sencera i més fotografies a www.bisbatsolsona.cat.

Nou altar i urna de dos beats màrtirs claretians

El dia 7 de novembre va tenir lloc el trasllat, a l'altar nou de l'església del Cor de Maria de Solsona, de les relíquies de dos màrtirs claretians morts per la persecució religiosa del 1936, Julián Villanueva i Josep Vidal, declarats beats en la celebració de la Sagrada Família de Barcelona del 21 d'octubre de 2017.

La cerimònia de benedicció de l'altar i la urna fou el dia 10 de novembre durant la missa de 12 del migdia, presidida pel Bisbe de Solsona.

Informa: Redacció / Foto: Ramon Estany

La catequesi serà una excusa per a fer una gran renovació parroquial

Celebrades a Vic les XII Jornades de Formació de Catequistes

El Seminari de Vic va acollir els 16-17 de novembre un espai de formació per a generar preguntes entorn del nou itinerari d'iniciació cristiana que proposa el Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears (SIC).

Prop de dos-cents vuitanta catequistes, formadors, responsables i delegats de Catequesi van participar aquell cap de setmana en les dotzenes Jornades de Formació per a Catequistes. Els assistents eren agents actius en comunitats cristianes d'arreu del territori. En concret, s'hi van sumar persones provinents de tretze diòcesis: Barcelona, Terrassa, Sant Feliu de Llobregat, Girona, Vic, Lleida, Solsona, Urgell, Tarragona, Tortosa, Mallorca, Menorca i també València.

«La catequesi ha de ser un impuls per a la renovació parroquial», explicà

Joan Àguila, director del SIC, en la benvinguda a les jornades. La nova proposta neix d'una constatació: «És la vida de la mateixa parròquia el que hi ha en joc: una parròquia que no educa en la fe en molt pocs anys està condemnada a desaparèixer.» Per això considera que es busca una transformació de fons: «La catequesi serà una excusa per a fer una gran renovació parroquial.»

El bisbe Antoni Vadell insistí, al seu torn, en la importància de comprendre el criteri del que consideren una proposta de màxims. Després caldrà que els catequistes responguin les preguntes que genera el nou mètode amb cada delegació diocesana. «La prudència moltes vegades camufla la por», digué Vadell sobre les resistències al canvi. «Tenim por de sortir, d'atrevir-nos a oferir la vida de Jesucrist. Ho hem de descobrir i tastar,

per a poder-ho abraçar», defensà. En aquest sentit demanà als catequistes «confiar en els pares que s'interessen per la vida dels seus fills, entenent sobretot que això no és el teu negoci ni el meu, és la proposta del Senyor».

El bisbe responsable de la catequesi a Catalunya i les Illes Balears explicà que sovint aquests nous projectes els comencen les parròquies «atrevides». Des del SIC contempen també que les parròquies adoptin el nou model d'una manera gradual, adaptant-se a les necessitats de cada comunitat. «La gradualitat també és una pedagogia», defensen. Però han subratllat també la necessitat de començar pel desvetllament en la fe, que consideren «essencial».

El bisbe de Vic, Romà Casanova, va parlar també d'anar a allò més essencial. Romà va descriure el servei

7 –miscel·lània

de catequesi com «un arbre d'arrels profundes». I va demanar d'atendre l'essència que l'alimenta. També demanà als catequistes que tinguessin la capacitat de desplegar les seves branques, en el sentit de restar oberts a la novetat i acollir les persones que s'acosten a la parròquia.

Col·laboració amb Edebé

El nou mètode s'acompanyarà també de nous materials catequètics. «Ens dèieu que el material no funciona, que no l'entenen, i hem agafat el toro per les banyes», explicà Joan Àguila. Seran suports creats amb criteris d'innovació pedagògica. El SIC ha fet l'encàrrec a l'editorial Edebé i els nous materials seran disponibles a la primavera. Una comissió de treball mixta, amb representats del SIC i d'Edebé, n'està fent el seguiment: l'editorial dels salesians hi posarà l'experiència pedagògica i de disseny, i el SIC, l'orientació catequètica.

Deu tallers especialitzats

Els tallers del dissabte a la tarda serviren per a desgranar alguns dels aspectes clau de la nova metodologia. Els van impartir Glòria Díaz, membre de l'equip de redacció dels materials d'Edebé; Santi Collell, delegat de Catequesi del bisbat de Terrassa i rector de la parròquia de Sant Esteve de la Gariga; Jaume Martorell, pare de família, psicòleg i vicedelegat diocesà de catequesi de Mallorca; Esperanza Buendía, de Mallorca, especialista en acompanyament i atenció individualitzada; Imma Farré, catequista de Mollerussa; Alberto Para, delegat episcopal de Catequesi de Barcelona; la monja teresiana Neus Artacho; Simó Gras, rector de la parròquia de Montblanc; el vicari episcopal del bisbat de Barcelona, Enric Termes, i la psicopedagoga Eva Carreras.

El nou mètode catequètic del SIC

Després d'un treball d'anàlisi i reflexió, el SIC ofereix una resposta a les demandes dels catequistes, desgranada en deu aspectes concrets:

1. Una proposta inicial de desvetllament en la fe.
2. Conjuguar la catequesi amb la missa dominical.
3. Endarrerir el sagrament de la comunió.
4. Passar de dos a tres cursos la formació prèvia.
5. Implicar els pares en clau de catequesi familiar.
6. Fer pedagogia d'iniciació en el si de la mateixa l'eucaristia.
7. Generar espais de gran grup i treballar en equip.
8. Treballar l'atenció individualitzada a través d'un diari espiritual (quadern de vida).
9. Cridar pares i joves a participar com a agents de catequesi.
10. Oferir una trobada festiva entorn de la taula als pares, amb la col·laboració d'altres membres de la comunitat cristiana.

Glossa

Any de canvis

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Aquest diumenge comencem un nou any litúrgic. L'Advent ens parla de temps futurs, de temps d'espera i de promeses d'una novetat desbordant i esperançadora. El misteri del Nadal pel qual comencem a preparar-nos es fa molt concret quan hom fa una experiència d'un encontre viu i personal amb el Senyor com el que aquests dies han fet o faran els participant als recessos d'Emmaús.

La nostra diòcesi està conclouent un Advent de dos anys a nivell parroquial i diocesà. Des de fa temps, us vaig parlant d'un treball que anuncia canvis i novetats. Des de fa un parell de cursos un bon grup de parròquies grans continuen promovent iniciatives de primer anunci, conversió i discipulat i, a més, han començat canvis en misses, catequesis i altres activitats pastorals perquè tot apunti més decididament vers una comunitat parroquial evangelitzadora.

Aquest curs es veuran molts més canvis. Fins ara s'ha fet un gran treball més invisible —anàlisi, discerniment, preparació i formació—. Està a punt de ser una realitat: una nova visita pastoral més promotora d'una experiència de comunitat; uns pressupostos que prioritzen més les dotze comunitats parroquials de referència; uns canvis als mitjans de

comunicació diocesans; un nou model catequètic, avalat a nivell català pel Secretariat Interdiocesà de Catequesi.

Els canvis sempre són difícils, sobretot si la majoria dels receptors s'hi oposen o els boicotegen. Els canvis són impossibles sinó s'expliquen o no es fa l'esforç d'entendre'ls. Els canvis són impossibles si són precipitats o bé manca una comunitat articulada i nombrosa que somnia sortir de la rutina de l'anar fent.

Com us he dit en altres ocasions, desitjo que la gent del Full, que sou els de missa, sigueu dels que us interesseu, beneïu i valoreu els canvis. Canviem pensant en els vostres fills i néts. Treballem perquè puguin conèixer Crist i viure en cristià. Sou ben conscients que sense canvis això serà impossible. De cap de les maneres ells ho podran fer sense nous camins d'aproximació, sense misses més vives i comunitàries, sense una catequesi més orant, dominical i familiar.

Penseu en els vostres fills i néts quan sentiu que hi ha canvis. Acolliu-los amb positivitat i esperança malgrat les murmuracions i els titulars.

